ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 001 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ມີນາ 2018

ລັດຖະບັນຍັດ
ຂອງປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ວ່າດ້ວຍ ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ

- ອີງຕາມ ມາດຕາ 67 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 09/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 20 ກຸມພາ 2015.

ປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະບັນຍັດ:

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃຫ້ອະໄພຍະໂທດມີປະສິດທິພາບ, ຮັບປະກັນນະໂຍບາຍມະນຸດສະທຳ, ເພື່ອສຶກສາອົບຮົມ ນັກໂທດ ໃຫ້ເຫັນໄດ້ແນວທາງນະໂຍບາຍອັນຖືກຕ້ອງເປັນທຳຂອງລັດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວກໍ່ສ້າງຕົນເອງໃຫ້ກາຍເປັນ ພົນລະເມືອງດີຂອງຊາດ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະ ມີຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ມີການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ

ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ແມ່ນ ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍມະນຸດສະທຳ ດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແລະ ປ່ອຍຕົວ ນັກໂທດ ໂດຍປະທານປະເທດ ໃນວັນສຳຄັນຂອງຊາດ ເປັນຕົ້ນ ວັນຊາດທີ 2 ທັນວາ ຍົກເວັ້ນນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດ ປະຫານຊີວິດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ອອກ ລັດຖະດຳລັດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 3 ນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການ, ການສະໜອງງົບປະມານ, ການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວດໍາເນີນໄປດ້ວຍຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທໍາໃນສັງຄົມ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ໃຫ້ພົນລະເມືອງ ແລະ ນັກໂທດ ຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ, ເຄົາລົບ, ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 4 ຫຼັກການກ່ຽວກັບການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ

ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ດໍາເນີນບົນພື້ນຖານຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ຮັບປະກັນ ຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ;
3. ຮັບປະກັນ ຄວາມມີມະນຸດສະທໍາ;
4. ຮັບປະກັນ ຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ;
5. ຮັບປະກັນ ລະບອບລວມສູນເປັນເອກະພາບ;
6. ຮັບປະກັນ ການປະພຶດຕົວທີ່ດີຂອງນັກໂທດ.

ມາດຕາ 5 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບນັກໂທດ ທີ່ຖືກສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບເກີນກວ່າ ສາມປີ ຫາ ຊາວປີ, ໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ໂທດປະຫານຊີວິດ ໂດຍມີການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 39 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ພາກທີ II
ປະເພດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ
ໝວດທີ 1
ປະເພດການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ

ມາດຕາ 6 ປະເພດການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ

ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ມີ ສອງ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ;
2. ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ປ່ອຍຕົວ.

ມາດຕາ 7 ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ

ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແມ່ນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ໃຫ້ແກ່ນັກໂທດຜູ້ທີ່ປະພຶດດີ, ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງ, ປະຕິບັດລະບຽບຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ແລະ ອອກແຮງງານດີ, ມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານທັດສະນະແນວຄິດ ແລະ ມີຄວາມສໍານຶກຜິດ, ຮູ້ສຶກກິນແໜງຕໍ່ການກະທໍາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 9, 10 ແລະ 11 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ສໍາລັບນັກໂທດທີ່ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດມາແລ້ວ ກໍຍັງມີສິດໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຕື່ມອີກຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 8 ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ປ່ອຍຕົວ

ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດປ່ອຍຕົວ ແມ່ນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ປ່ອຍຕົວນັກໂທດຜູ້ທີ່ເປັນແບບຢ່າງ ຊຶ່ງມີການປະພຶດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 7 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ກ່ອນໝົດກໍານົດເວລາປະຕິບັດໂທດ.

ນັກໂທດທີ່ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ປ່ອຍຕົວ ມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສືບຕໍ່ ສຶກສາອົບຮົມ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນພົນລະເມືອງດີຂອງສັງຄົມ.

ໝວດທີ 2
ເງື່ອນໄຂການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແລະ ປ່ອຍຕົວ

ມາດຕາ 9 ເງື່ອນໄຂການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແກ່ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບເກີນ ກວ່າ ສາມປີ ຫາ ຊາວປີ

ນັກໂທດ ທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ເກີນກວ່າ ສາມປີ ຫາ ຊາວປີ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ຄົບຖ້ວນດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງ ປະເພດ 1 ຫຼື ປະເພດ 2;
2. ໄດ້ປະຕິບັດໂທດມາແລ້ວ ໜຶ່ງສ່ວນສາມ ຂອງໂທດຕັດອິດສະລະພາບທັງໝົດ ສໍາລັບຜູ້ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າສິບແປດປີ ຫຼື ເກີນກວ່າ ຫົກສິບປີ ໃນເວລາກະທໍາຜິດ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດໂທດມາແລ້ວເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງໂທດຕັດອິດສະລະພາບທັງໝົດ ສໍາລັບຜູ້ມີອາຍຸແຕ່ ສິບແປດປີ ຫາ ຫົກສິບປີ;
3. ໄດ້ຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ແຕ່ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂຶ້ນໄປຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ແຕ່ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂຶ້ນໄປ ຂອງຈໍານວນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອກ່ອນການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດແຕ່ລະຄັ້ງ ໂດຍມີໃບບິນ ຈ່າຍ-ຮັບເງິນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ຍົກເວັ້ນຜູ້ທຸກຍາກທີ່ມີການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການປົກຄອງບ້ານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
4. ບໍ່ເປັນຜູ້ກະທໍາຜິດທີ່ບໍ່ເຂັດຫຼາບ ຫຼື ບໍ່ເປັນຕົວການ ຫຼື ບໍ່ເປັນຜູ້ກະທໍາຜິດທີ່ໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນ.

ມາດຕາ 10 ເງື່ອນໄຂການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດແກ່ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕະຫຼອດຊີວິດ

ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕະຫຼອດຊີວິດ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງປະເພດ 1 ຫຼື ປະເພດ 2;
2. ໄດ້ປະຕິບັດໂທດມາແລ້ວ ສິບປີຂຶ້ນໄປ;
3. ໄດ້ຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ແຕ່ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂຶ້ນໄປຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າ ເສຍຫາຍທາງແພ່ງແຕ່ ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂຶ້ນໄປຂອງຈໍານວນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອ ຍົກເວັ້ນຜູ້ທຸກຍາກ ທີ່ມີການຢັ້ງຢືນຈາກອົງການປົກຄອງບ້ານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
4. ບໍ່ເປັນຜູ້ກະທໍາຜິດທີ່ບໍ່ເຂັດຫຼາບ ຫຼື ບໍ່ເປັນຕົວການ ຫຼື ບໍ່ເປັນຜູ້ກະທໍາຜິດທີ່ໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນ;

ສໍາລັບນັກໂທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕະຫຼອດຊີວິດມາເປັນໂທດຕັດອິດສະລະພາບໂດຍມີກໍານົດ ຊາວປີ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ຕື່ມອີກຄືກັນກັບນັກໂທດຕັດອິດສະລະພາບທີ່ມີກໍານົດເມື່ອນັກໂທດຜູ້ນັ້ນຫາກໄດ້ປະຕິບັດໂທດມາແລ້ວສິບຫ້າປີນັບແຕ່ມື້ຖືກກັກຕົວ.

ມາດຕາ 11 ເງື່ອນໄຂ ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແກ່ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ

ນັກໂທດ ທີ່ຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດທີ່ບໍ່ເຂັດຫຼາບ ຫຼື ບໍ່ເປັນຫົວການ ຫຼື ບໍ່ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ທີ່ໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນ.
2. ມີຄຳຊີ້ຂາດຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃຫ້ປະຫານຊີວິດ;

ສຳລັບຜູ້ທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີ, ມີຜົນງານໂດດເດັ່ນຕໍ່ປະເທດຊາດ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງຈະເປັນເງື່ອນໄຂໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການພິຈາລະນາໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ.

ມາດຕາ 12 ເງື່ອນໄຂການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດປ່ອຍຕົວ

ນັກໂທດ ທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ເກີນກວ່າ ສາມປີ ຫາ ຊາວປີ ຈະໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ປ່ອຍຕົວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ໂທດທີ່ຍັງເຫຼືອປະຕິບັດແຕ່ໜຶ່ງປີ ລົງມາ ສຳລັບຜູ້ຖືກລົງໂທດ ເກີນກວ່າ ສາມປີ ຫາ ສິບປີ;
2. ໂທດທີ່ຍັງເຫຼືອປະຕິບັດແຕ່ສອງປີ ລົງມາ ສຳລັບຜູ້ຖືກລົງໂທດ ເກີນກວ່າ ສິບປີ ຫາ ຊາວປີ;
3. ນັກໂທດ ທີ່ມີອາຍຸ ສູງກວ່າ ຫົກສິບປີ ໃນເວລາກະທຳຜິດທີ່ໄດ້ປະຕິບັດໂທດມາແລ້ວ ເຄິ່ງໜຶ່ງ;
4. ມີຄວາມກ້າວໜ້າ ຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງປະເພດ 1 ຫຼື ປະເພດ 2;

ສຳລັບນັກໂທດ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຊຳລະຄ່າປັບໃໝແຕ່ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍຂຶ້ນໄປຂອງຈຳນວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ ແລະ ຊຳລະຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ແຕ່ສິບສ່ວນຮ້ອຍ ຂຶ້ນໄປຂອງຈຳນວນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອ ຍົກເວັ້ນຜູ້ທຸກຍາກ ທີ່ມີການຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ສຳລັບການຊຳລະຄ່າປັບໃໝ ແລະ ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນມອບໃຫ້ຫ້ອງການ ແລະ ໜ່ວຍງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານສືບຕໍ່ປະຕິບັດຈົນຄົບຖ້ວນ.

ສຳລັບນັກໂທດທີ່ກະທຳຜິດຕໍ່ຄວາມສະຫງົບຂອງຊາດ ຫຼື ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດທີ່ບໍ່ເຂັດຫຼາບ ຫຼື ເປັນຫົວການ ຫຼື ເປັນຜູ້ກະທຳຜິດ ທີ່ໂຫດຮ້າຍປ່າເຖື່ອນຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດປ່ອຍຕົວ.

ພາກທີ III
ການຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແລະ ການປ່ອຍຕົວ
ໝວດທີ 1
ການຫຼຸດຜ່ອນໂທດ

ມາດຕາ 13 ການຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ໃຫ້ແກ່ນັກໂທດ ທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ເກີນກວ່າ ສາມປີ ຫາ ຊາວປີ

ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບເກີນກວ່າ ສາມປີ ຫາ ຊາວປີ ຊຶ່ງມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ ໑ ຂອງລັດຖະບັນຍັດນີ້ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ຕາມການກະທຳຜິດ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳຜິດກ່ຽວກັບຄະດີທົ່ວໄປ:

- ນັກໂທດ ທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງປະເພດ 1 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ຕັດອິດສະລະພາບ ສິບສອງ ເດືອນ ແລະ ຖ້າຫາກໄດ້ຊຳລະຄ່າປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ, ຖ້າຫາກຊຳລະຄ່າປັບໃໝ ເກີນກວ່າ ສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈຳນວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈຳນວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ;

- ນັກໂທດ ທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງປະເພດ 2 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ເກົ້າ ເດືອນ ແລະ ຖ້າຫາກໄດ້ຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ, ຖ້າຫາກຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ເກີນກວ່າສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສີ່ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ.

ສໍາລັບ ນັກໂທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ມີການຢັ້ງຢືນ ຈາກອົງການປົກຄອງ ບ້ານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານໃນການດັດສ້າງປະເພດ 1 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ, ສ່ວນຜູ້ທີ່ຜົນງານໃນການດັດສ້າງປະເພດ 2 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າປັບໃໝ ສອງສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ.

2. ການກະທໍາຜິດກ່ຽວກັບຄະດີຢາເສບຕິດ:

- ນັກໂທດ ທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງ ປະເພດ 1 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ເກົ້າ ເດືອນ ແລະ ຖ້າຫາກຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ, ຖ້າຫາກຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ເກີນກວ່າ ສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ;
- ນັກໂທດ ທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງ ປະເພດ 2 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຫົກ ເດືອນ ແລະ ຖ້າຫາກຊໍາລະຄ່າປັບໃໝສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ, ຖ້າຫາກຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ເກີນກວ່າ ສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສີ່ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອນັ້ນ.

ສໍາລັບ ນັກໂທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ມີການຢັ້ງຢືນ ຈາກອົງການປົກຄອງ ບ້ານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານໃນການດັດສ້າງປະເພດ 1 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ, ສ່ວນຜູ້ທີ່ມີຜົນງານໃນການດັດສ້າງປະເພດ 2 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າປັບໃໝ ສອງສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ.

ມາດຕາ 14 ການຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ໃຫ້ແກ່ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕະຫຼອດຊີວິດ

ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕະຫຼອດຊີວິດຊຶ່ງມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 10 ຂອງລັດຖະບັນຍັດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ລົງມາເປັນໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ຊາວປີ ແລະ ຖ້າຫາກມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງ ປະເພດ 1 ແລະ ໄດ້ຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າປັບໃໝທັງໝົດ, ຖ້າຫາກຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ເກີນກວ່າ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າປັບໃໝທັງໝົດ.

ນັກໂທດ ທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງ ປະເພດ 2 ຖ້າຫາກຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າປັບໃໝທັງໝົດ, ຖ້າຫາກຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ ເກີນກວ່າ ສາມສ່ວນຮ້ອຍໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນໂທດປັບໃໝ ສີ່ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າປັບໃໝທັງໝົດ.

ສໍາລັບ ນັກໂທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ມີການຢັ້ງຢືນ ຈາກອົງການປົກຄອງ ບ້ານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງຢ່າງຖືກຕ້ອງ ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານໃນການດັດສ້າງປະເພດ 1 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າປັບໃໝ ສາມສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ, ສ່ວນຜູ້ທີ່ມີຜົນງານໃນການດັດສ້າງປະເພດ 2 ໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າປັບໃໝ ສອງສ່ວນຮ້ອຍຂອງຈໍານວນຄ່າປັບໃໝທີ່ຍັງເຫຼືອ.

ມາດຕາ 15 ການຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ໃຫ້ແກ່ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ

ນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ ຊຶ່ງມີເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 11 ຂອງລັດຖະບັນຍັດ ສະບັບນີ້ ກໍຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ມາເປັນ ໂທດຕັດອິດສະລະພາບຕະຫຼອດຊີວິດ;

ໃນກໍລະນີນັກໂທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ມາເປັນ ໂທດຕັດອິດສະຫຼະພາບແລ້ວນັ້ນ ຫາກໄດ້ປະຕິບັດໂທດມາແລ້ວ ສິບຫ້າປີ ນັບແຕ່ມື້ຖືກກັກຕົວ, ມີການປ່ຽນແປງດ້ານທັດສະນະແນວຄິດ, ມີຄວາມຮູ້ສຶກກິນແໜງຕໍ່ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ມີການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດຕາມ ມາດຕາ 39 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ກໍຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ມາເປັນໂທດຕັດອິດສະລະພາບຊາວປີ.

ມາດຕາ 16 ວິທີປະຕິບັດການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ

ວິທີປະຕິບັດການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດແກ່ນັກໂທດ ຕາມລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ໝວດທີ 2
ການປ່ອຍຕົວ

ມາດຕາ 17 ການປ່ອຍຕົວ

ນັກໂທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ປ່ອຍຕົວ ຈະໄດ້ຮັບການປ່ອຍຕົວຕາມລະບຽບການ ແລະ ວິທີການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 18 ຂອງລັດຖະບັນຍັດ ສະບັບນີ້ ພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 18 ວິທີປະຕິບັດການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ປ່ອຍຕົວ

ວິທີການປ່ອຍຕົວນັກໂທດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດນັ້ນ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບກະຊວງ, ແຂວງ ສົມທົບກັບຄະນະຮັບຜິດຊອບຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອທຳການສຶກສາອົບຮົມນັກໂທດຜູ້ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດປ່ອຍຕົວ ໃຫ້ເຫັນໄດ້ນະໂຍບາຍອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ; ຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງມອບໃບຢັ້ງຢືນການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດປ່ອຍຕົວ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ກ່ຽວ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ເປັນຕົ້ນໄປ ແລ້ວມອບໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຍາດພີ່ນ້ອງຂອງນັກໂທດ ສືບຕໍ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ພາກທີ IV
ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ
ໝວດທີ 1
ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ມາດຕາ 19 ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ປະກອບດ້ວຍຜູ້ຕາງໜ້າຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ປະທານປະເທດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າສັງລວມບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດເພື່ອນຳສະເໜີຂໍການອະໄພຍະໂທດຈາກ ປະທານປະເທດ.

ມາດຕາ 20 ລະດັບ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ລະດັບດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ;
2. ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບກະຊວງ;
3. ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບແຂວງ.

ມາດຕາ 21 ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະທານ;
2. ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຮອງປະທານ, ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ;
3. ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ ຮອງປະທານ;
4. ລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຮອງປະທານ;
5. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ກຳມະການ;
6. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ກຳມະການ;
7. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ກຳມະການ;
8. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ກຳມະການ;
9. ຮອງປະທານ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ກຳມະການ;
10. ຮອງປະທານ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ກຳມະການ;
11. ຮອງຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນກຳມະການ, ທັງເປັນຫົວໜ້າກອງເລຂາ;

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ໂດຍປະທານປະເທດ ຕາມການສະເໜີຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 22 ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບ ກະຊວງ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ປະທານ;
2. ຮອງຫົວໜ້າກົມໃຫຍ່ການເມືອງກອງທັບ ຮອງປະທານ;
3. ຫົວໜ້າ ອົງການໄອຍະການທະຫານຂັ້ນສູງ ຮອງປະທານ;
4. ຫົວໜ້າສານທະຫານຂັ້ນສູງ ກຳມະການ;
5. ຫົວໜ້າກົມປ້ອງກັນພາຍໃນ ກຳມະການ.

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼືຍຸບເລີກ ໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ຕາມການສະເໜີຂອງກົມໃຫຍ່ການເມືອງກອງທັບ.

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ປະທານ;
2. ຫົວໜ້າກົມຕຳຫຼວດຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ຮອງປະທານ;
3. ຮອງຫົວໜ້າກົມໃຫຍ່ຕຳຫຼວດ ກຳມະການ;
4. ຮອງຫົວໜ້າກົມໃຫຍ່ສັນຕິບານ ກຳມະການ;
5. ຫົວໜ້າກົມຕຳຫຼວດສືບສວນ-ສອບສວນ ຄະດີອາຍາ ກຳມະການ;
6. ຫົວໜ້າກົມຕຳຫຼວດສະກັດກັ້ນ ແລະ ປາບປາມຢາເສບຕິດ ກຳມະການ;
7. ຮອງຫົວໜ້າກົມຕຳຫຼວດຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ກຳມະການ.

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼືຍຸບເລີກໂດຍລັດຖະມົນຕີກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຕາມການສະເໜີຂອງກົມໃຫຍ່ການເມືອງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 23 ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບ ແຂວງ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບ ແຂວງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ປະທານ;
2. ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຮອງປະທານ;
3. ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຮອງປະທານ;
4. ຮອງຫົວໜ້າກອງບັນຊາການທະຫານ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກຳມະການ;
5. ຮອງຫົວໜ້າກອງບັນຊາການ ປກສ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກຳມະການ;
6. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກຍຸຕິທຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກຳມະການ;
7. ຮອງຫົວໜ້າພະແນກການຕ່າງປະເທດ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກຳມະການ;
8. ຮອງປະທານສານປະຊາຊົນ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກຳມະການ;
9. ຮອງປະທານແນວລາວສ້າງຊາດ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກຳມະການ.

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບ ແຂວງ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ໂດຍເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະຈັດຕັ້ງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.

ໝວດທີ 2
ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ມາດຕາ 24 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາລວມ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບກະຊວງ ແລະ ລະດັບແຂວງ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາຊ່ວຍວຽກຂອງຕົນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ມີເງື່ອນໄຂ ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດທີ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບກະຊວງ ແລະ ລະດັບແຂວງ ສະເໜີມາ;
6. ກວດກາ ແລະ ລາຍງານ ບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດຕໍ່ ລັດຖະບານເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ປະທານປະເທດ ພິຈາລະນາ;
7. ອອກໃບຢັ້ງຢືນການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແລະປ່ອຍຕົວ ພາຍຫຼັງປະທານປະເທດ ອອກລັດຖະດຳລັດວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານວຽກງານອະໄພຍະໂທດຕໍ່ປະທານປະເທດ ແລະ ລັດຖະບານ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ຫຼືຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 25 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບກະຊວງ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບກະຊວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາລວມ ຄະນະຮັບຜິດຊອບຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;

3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;

4. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ທີ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງສະເໜີມາ;

5. ແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາຊ່ວຍວຽກຂອງຕົນ;

6. ເຮັດບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ພິຈາລະນາ;

7. ຈັດຕັ້ງພິທີປະກາດລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນອະໄພຍະໂທດປ່ອຍຕົວ ແລະ ລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ຕາມລັດຖະດຳລັດ ຂອງປະທານປະເທດ;

8. ຂໍການຊີ້ນຳ, ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກົດໝາຍ, ລະບຽບການໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 26 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບແຂວງ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາລວມຄະນະຮັບຜິດຊອບຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;

3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;

4. ແຕ່ງຕັ້ງກອງເລຂາຊ່ວຍວຽກຂອງຕົນ;

5. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ທີ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງສະເໜີມາ;

6. ສັງລວມບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດ ຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ພິຈາລະນາ;

7. ຈັດຕັ້ງພິທີປະກາດລາຍຊື່ ນັກໂທດຜູ້ມີເງື່ອນໄຂອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແລະ ປ່ອຍຕົວ ຕາມລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ;

8. ຂໍການຊີ້ນຳ, ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ຕໍ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ;

9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ໝວດທີ 3
ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ມາດຕາ 27 ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ມີພາລະບົດບາດຕົ້ນຕໍເປັນເສນາທິການໃຫ້ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າສັງລວມບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ຂັ້ນຂອງຕົນພິຈາລະນາ.

ມາດຕາ 28 ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮອງຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນ ຫົວໜ້າ;
2. ຫົວໜ້າກົມຕຳຫຼວດຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນ ຮອງຫົວໜ້າ;
3. ຫົວໜ້າກົມຕິດຕາມກວດກາຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນຮອງຫົວໜ້າ;
4. ຫົວໜ້າກົມກົດໝາຍ ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ ເປັນ ຮອງຫົວໜ້າ;
5. ຫົວໜ້າກົມນິຕິກຳ ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນ ຮອງຫົວໜ້າ;
6. ຫົວໜ້າຄະນະສານອາຍາ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນ ກຳມະການ;
7. ຫົວໜ້າກົມຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານກະຊວງຍຸຕິທຳ ເປັນ ກຳມະການ;
8. ຮອງຫົວໜ້າກົມປ້ອງກັນພາຍໃນ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນ ກຳມະການ;
9. ຮອງຫົວໜ້າກົມສົນທິສັນຍາ ແລະ ກົດໝາຍ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເປັນ ກຳມະການ;
10. ຫົວໜ້າພະແນກຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມນັກໂທດ ກົມຕຳຫຼວດຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ເປັນ ກຳມະການ;
11. ຫົວໜ້າພະແນກກວດກາຄ້າຍດັດສ້າງ ກົມກວດກາຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນ ກຳມະການ;
12. ຫົວໜ້າພະແນກຕິດຕາມກວດກາຄ້າຍດັດສ້າງ ອົງການໄອຍະການທະຫານຂັ້ນສູງ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນ ກຳມະການ;
13. ຫົວໜ້າພະແນກຄົ້ນຄວ້າອະໄພຍະໂທດ, ກົມກົດໝາຍ, ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ ເປັນ ກຳມະການ;
14. ຫົວໜ້າພະແນກກ່ຽວຂ້ອງ ກົມນິຕິກຳ, ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນ ກຳມະການ;
15. ພະນັກງານວິຊາການຂອງກົມກ່ຽວຂ້ອງ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງປ້ອງ ກັນປະເທດ, ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ, ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດຈຳນວນໜຶ່ງ ເປັນ ກຳມະການ.

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ຍຸບເລີກ ໂດຍປະທານຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ມີຫ້ອງການປະຈຳຢູ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ.

ສຳລັບ ໂຄງປະກອບຂອງກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບກະຊວງ, ແຂວງ ໃຫ້ຖືເອົາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 22 ແລະ 23 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ

ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການ ຂັ້ນກະຊວງ ແລະ ແຂວງ ນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມແຜນການຂອງຄະນະກຳມະການ ອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ;

2. ສ້າງແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອະໄພຍະໂທດຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກວດກາ ບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ທີ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ຂອງກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ສະເໜີມາ;

4. ສັງລວມບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ພິຈາລະນາ;

5. ຮ່າງໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດ ຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ ຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ພິຈາລະນາ;

6. ສ້າງແຜນງົບປະມານປະຈຳປີເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອະໄພຍະໂທດຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ຕາມລະບຽບການ;

7. ສະຫຼຸບສັງລວມ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພິທີປະກາດລາຍຊື່ອະໄພຍະໂທດນັກໂທດຂອງຄະນະຮັບຜິດຊອບຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ;

8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຫຼື ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ສຳລັບ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບ ກະຊວງ, ແຂວງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ພາກທີ V
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ

ມາດຕາ 30 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ

ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າໃນເບື້ອງຕົ້ນພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ ຂອງນັກໂທດປະຫານຊີວິດ ແລ້ວສັງລວມນຳສິ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ;

2. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ໃນການຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ແກ່ນັກໂທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;

3. ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ນຳສະເໜີບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ອະໄພຍະໂທດ ຫຼຸດ ຜ່ອນໂທດ ແລະ ປ່ອຍຕົວ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກ່ອນນຳສະເໜີ ຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;

4. ເຂົ້າຮ່ວມພິທີປະກາດໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;

5. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 31 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

1. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ໃນການຄົ້ນຄວ້ານຳສະເໜີການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ແກ່ນັກໂທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;

2. ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ນຳສະເໜີບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດທີ່ມີເງື່ອນໄຂອະໄພຍະໂທດຫຼຸດ ຜ່ອນໂທດ ແລະ ປ່ອຍຕົວ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອພິຈາລະນາ;

3. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 32 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ແລະ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາ ການໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດແກ່ກົມກອງກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

2. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການສຶກສາອົບຮົມນັກໂທດ;

3. ສົມທົບກັບອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເພື່ອຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາການດຳເນີນການຄັດເລືອກຈັດປະເພດນັກໂທດ ປະຈຳເດືອນ, ສາມເດືອນ, ຫົກເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີ, ສະຫຼຸບ ແລະ ເຮັດບັນຊີລາຍຊື່ນັກໂທດ ຜູ້ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດປະຈຳປີ;

4. ຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາ ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ຈັດພິທີປະກາດອະໄພຍະໂທດ ຕາມລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ;

5. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 33 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ

ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດໃນການຕິດຕາມກວດກາການຄົ້ນຄວ້າ, ການສະເໜີ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດຕາມລັດຖະບັນຍັດ ສະບັບນີ້;

2. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;

3. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 34 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ສານປະຊາຊົນໃນການສົ່ງຄຳຕັດສິນ ຫຼື ຄຳພິພາກສາຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ ຫຼື ຄຳຊີ້ຂາດຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ນັກໂທດຕາມກົດໝາຍ;

2. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 35 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ກະຊວງຍຸຕິທຳ

ກະຊວງຍຸຕິທຳ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

2. ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມ ກົມຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ພະແນກຍຸຕິທຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ:

- ສົມທົບກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ເພື່ອປຸກລະດົມນັກໂທດໃຫ້ມີຄວາມຕື່ນຕົວ ແລະ ສະໝັກໃຈໃຊ້ແທນ ຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ແລະ ຄ່າປັບໃໝຕາມຄຳຕັດສິນ ຫຼື ຄຳພິພາກສາຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ.

- ເຮັດບົດບັນທຶກກັບນັກໂທດຜູ້ຍັງຈະສືບຕໍ່ຊຳລະການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ແລະ ຄ່າປັບໃໝກ່ອນຈະໄດ້ຮັບການປ່ອຍຕົວ.

- ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ຮັບເງິນໃຫ້ແກ່ນັກໂທດຜູ້ໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ, ຊໍາລະຄ່າປັບໃໝທາງອາຍາ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານຕໍ່ຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ.

3. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 36 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ

ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດແກ່ປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ;
2. ປະສານສົມທົບກັບ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດປ່ອຍຕົວ ໃຫ້ກາຍເປັນພົນລະເມືອງດີ;
3. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 37 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນໍາ ແລະ ນໍາພາ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຂອງຕົນ;
2. ປະສານສົມທົບກັບສໍານັກງານຜູ້ຕາງໜ້າທາງການທູດ, ສໍານັກງານຜູ້ຕາງໜ້າກົງສູນຂອງຕ່າງປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ປະຈໍາຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ນັກໂທດ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ປະຕິບັດຖືກຕ້ອງໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;
3. ປະສານສົມທົບກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ແລະ ຊໍາລະຄ່າປັບໃໝທາງອາຍາ ກ່ອນຈະອະນຸຍາດໃຫ້ອອກຈາກ ສປປ ລາວ;
4. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 38 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນໍາ ແລະ ນໍາພາ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ, ຕົກລົງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດ;
3. ປະສານສົມທົບກັບ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ແລະ ຊໍາລະຄ່າປັບໃໝ;
4. ຊີ້ນໍາ ແລະ ນໍາພາການໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດໍາລັດວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;
5. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ພາກທີ VI
ການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ
ໝວດທີ 1
ຜູ້ມີສິດໃນການຮ້ອງຂໍ

ມາດຕາ 39 ຜູ້ມີສິດ ໃນການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ

ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນັກໂທດ ທີ່ປະຕິບັດໂທດຢູ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ;
2. ພໍ່ ຫຼື ແມ່, ຜົວ ຫຼື ເມຍ, ລູກ, ຜູ້ປົກຄອງຂອງນັກໂທດ;
3. ທະນາຍຄວາມ ຫຼື ຜູ້ປົກປ້ອງອື່ນ ຫຼື ຍາດໃກ້ຊິດຂອງນັກໂທດທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 40 ການປະກອບເອກະສານກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ

ເອກະສານ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ;
2. ຄໍາຕັດສິນ ຫຼື ຄໍາພິພາກສາຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ, ສໍາລັບນັກໂທດປະຫານຊີວິດ ຕ້ອງມີ ຄໍາຊີ້ຂາດຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ຕື່ມອີກ;
3. ສໍາເນົາປຶ້ມສໍາມະໂນຄົວ ຫຼື ສໍາເນົາໜັງສືຜ່ານແດນ ສໍາລັບຄົນຕ່າງປະເທດ;
4. ໃບຊີວະປະຫວັດຂອງນັກໂທດ;
5. ເອກະສານຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ, ຄ່າປັບໃໝ;
6. ເອກະສານຢັ້ງຢືນການສືບຕໍ່ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ, ຄ່າປັບໃໝ;
7. ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງນັກໂທດ;
8. ເອກະສານອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 41 ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ

- ຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ບ່ອນທີ່ນັກໂທດປະຕິບັດໂທດ;
- ຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ ຂອງນັກໂທດປະຫານຊີວິດ ໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ;
- ຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດຂອງນັກໂທດທີ່ເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ, ນອກຈາກຈະຍື່ນໂດຍກົງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ແລ້ວ, ຍັງມີສິດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ ໂດຍຜ່ານກະຊວງການຕ່າງປະເທດ.

ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ ໃຫ້ດໍາເນີນພາຍຫຼັງຄໍາຕັດສິນ ຫຼື ຄໍາພິພາກສາຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຫຼື ຄໍາຊີ້ຂາດຂອງປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ທີ່ຢັ້ງຢືນເອົາຕາມຄໍາຕັດສິນ ຫຼື ຄໍາພິພາກສາປະຫານຊີວິດ.

ໝວດທີ 2
ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ

ມາດຕາ 42 ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ

ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ຂັ້ນສູນກາງ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດແລ້ວ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາໃຫ້ສໍາເລັດກ່ອນວັນທີ 1 ເມສາ ຂອງປີ ແລ້ວນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດແລ້ວ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາໃຫ້ສໍາເລັດກ່ອນວັນທີ 1 ເມສາ ຂອງປີ ແລ້ວນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບແຂວງ-ນະຄອນຫຼວງ;
3. ເຈົ້າໜ້າທີ່ຄ້າຍຄຸມຂັງ-ດັດສ້າງຂອງທະຫານ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດແລ້ວ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາໃຫ້ສໍາເລັດກ່ອນວັນທີ 1 ເມສາ ຂອງປີ ແລ້ວນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ.

ມາດຕາ 43 ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ ຂອງນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດ

ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດຂອງນັກໂທດປະຫານຊີວິດ ແລ້ວຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນ 30 ວັນ ແລ້ວນໍາສະເໜີຕໍ່ຄະນະກໍາມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 44 ກຳນົດເວລາຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ຕາມກຳນົດເວລາ ດັ່ງນີ້:

1. ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບ ກະຊວງ, ແຂວງ-ນະຄອນຫຼວງ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນ ວັນທີ 30 ເມສາ ຂອງປີ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ;

2. ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ຄົ້ນຄວ້າກວດກາ ແລະ ສັງລວມ ໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນວັນທີ 30 ກໍລະກົດ ຂອງປີແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ; ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າກວດກາ ແລະ ສັງລວມການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດຂອງນັກໂທດປະຫານຊີວິດຕ້ອງດຳເນີນກ່ອນກອງປະຊຸມຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ຢ່າງໜ້ອຍ ສິບຫ້າວັນ;

3. ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດໃຫ້ສຳເລັດກ່ອນ ວັນທີ 01 ກັນຍາ ຂອງປີ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ; ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ອະໄພຍະໂທດແກ່ນັກໂທດປະຫານຊີວິດ ດຳເນີນສາມເດືອນຕໍ່ຄັ້ງ;

4. ຫ້ອງວ່າການປະທານປະເທດ ກວດກາ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳສະເໜີຂອງລັດຖະບານ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ VII
ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 45 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ຫ້າມຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ມີການກະທຳດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ ອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນຈາກການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ;
2. ຮັບສິນບົນ ຫຼື ຂົ່ມຂູ່ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;
3. ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃຫ້ຜູ້ມີເງື່ອນໄຂ ບໍ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ;
4. ປອມແປງເອກະສານ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ;
5. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ.

ມາດຕາ 46 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບນັກໂທດ

ຫ້າມນັກໂທດ ມີການກະທຳດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ສິນບົນແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ;
2. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ.

ມາດຕາ 47 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີການກະທຳດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່, ໃຫ້ສິນບົນ ເພື່ອຊ່ວຍນັກໂທດ ໄດ້ຮັບອະໄພຍະໂທດ;
2. ຂົ່ມຂູ່ ພະນັກງານ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຫຼື ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ;
3. ລາຍງານ, ໃຫ້ການຢັ້ງຢືນສິ່ງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ;
4. ປອມແປງເອກະສານ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍອະໄພຍະໂທດ;
5. ມີການກະທຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ.

ພາກທີ VIII
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ

ມາດຕາ 48 ອົງການຄຸ້ມຄອງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຫ້ອງວ່າການ ປະທານປະເທດ;
2. ຫ້ອງວ່າການ ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
3. ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ;
4. ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
5. ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ;
6. ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
7. ກະຊວງຍຸຕິທຳ;
8. ສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ;
9. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;
10. ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ຄວາມຮັບຜິດຊອບກໍຄືສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອະໄພຍະໂທດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38 ແລະ 39 ຂອງລັດຖະບັນຍັດ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 49 ອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ.

ມາດຕາ 50 ອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 48 ຂອງລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້.

ການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ. ການກວດກາພາຍໃນ ມີຈຸດປະສົງກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ແຕ່ລະລະດັບ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບວຽກງານອະໄພຍະໂທດ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 51 ອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ.

ການກວດກາພາຍນອກ ດຳເນີນໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແນໃສ່ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ແລະ ໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລັດຖະບັນຍັດ ວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ພາກທີ IX
ງົບປະມານ ແລະ ຕາປະທັບຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ມາດຕາ 52 ງົບປະມານ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອະໄພຍະໂທດມີປະສິດທິພາບນັ້ນໃຫ້ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ມີງົບປະມານສະເພາະ.

ງົບປະມານ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ມອບໃຫ້ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ ໂດຍແມ່ນອີງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາອະນຸມັດ.

ງົບປະມານ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບກະຊວງ, ແຂວງມອບໃຫ້ກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ຂຶ້ນແຜນງົບປະມານໃນຂັ້ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 53 ຕາປະທັບ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດແຕ່ລະລະດັບມີຕາປະທັບສະເພາະຂອງຕົນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງການດັ່ງນີ້:

- ຕາປະທັບຂອງ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ເປັນຮູບວົງມົນ, ຢູ່ກາງວົງມົນມີເຄື່ອງໝາຍຊາດ, ເນື້ອໃນຢູ່ຂອບວົງມົນເບື້ອງເທິງຂຽນວ່າ: ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ເບື້ອງລຸ່ມຂຽນວ່າ: ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບຊາດ;
- ຕາປະທັບຂອງ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ ລະດັບກະຊວງ, ແຂວງໃຫ້ຖືເອົາຕາປະທັບຂອງກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນເວລາເຊັນຊື່ ແມ່ນໃຫ້ມີທັງຕຳແໜ່ງດ້ານລັດ ແລະ ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດ;
- ຕາປະທັບຂອງ ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດເປັນຮູບວົງມົນ, ຢູ່ກາງວົງມົນມີເຄື່ອງໝາຍຊາດ, ເນື້ອໃນຢູ່ຂອບວົງມົນເບື້ອງເທິງຂຽນວ່າ: ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ, ເບື້ອງລຸ່ມຂຽນວ່າ: ກອງເລຂາ;
- ຕາປະທັບ ຂອງຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ມອບໃຫ້ກອງເລຂາຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຮັກສາ.

ພາກທີ X
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 54 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປະຕິບັດລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍການໃຫ້ອະໄພຍະໂທດ ດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໜ້າ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດຕົວຈິງໃນໜ້າທີ່ວຽກງານ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 55 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ພາກທີ XI
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 56 ວັນອະໄພຍະໂທດ

ວັນອະໄພຍະໂທດຫຼຸດຜ່ອນໂທດ ແລະ ປ່ອຍຕົວ ໃຫ້ຖືເອົາວັນຊາດ 2 ທັນວາ ຍົກເວັ້ນນັກໂທດທີ່ຖືກລົງໂທດປະຫານຊີວິດແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກຳນົດ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດອອກລັດຖະດຳລັດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 57 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະກຳມະການອະໄພຍະໂທດລະດັບຊາດ, ກະຊວງ, ແຂວງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລັດຖະບັນຍັດ ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 58 ຜົນສັກສິດ

ລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບລັດຖະບັນຍັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ